

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Timofti Vladimir

Judecătorii: Toma Nadejda și Țurcan Anatolie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului Deinicenco Victor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2021 și sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Ciocana) din 22 ianuarie 2021, în cauza penală în privința lui

Deinicenco Victor xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.10.2018 – 22.01.2021;

Instanța de apel: 11.02.2021 – 09.06.2021;

Instanța de recurs: 11.08.2021 – 17.11.2021.

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Ciocana) din 22 ianuarie 2021, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Deinicenco Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost dispusă încasarea din contul lui Deinicenco Victor în beneficiul statului, suma de 1 078 (o mie șaptezeci și opt) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea expertizei medico-legală.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Deinicenco Victor la 27 august 2017, în perioada orelor 15:00 – 18:00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin deteriorarea ușii cu un ferestrău, a pătruns în încăperea blocului administrativ al SRL „EcoBriPil”, din str. xxxxx, de unde, din safeul pe care l-a descuiat cu cheia, a sustras pe ascuns 650 euro, care conform cursului oficial de schimb valutar BNM, constituie suma de 13 708 lei, bani care aparțineau părții vătămate Budeanu Tudose, cauzându-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile.

Acțiunile lui Deinicenco Victor, au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2)

lit. c), d) Cod penal, *furtul, adică, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrunderea în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Avocatul Druță Boris în numele inculpatului Deinicenco Victor, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Deinicenco Victor să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de amendă.

În motivarea apelului a indicat, că inculpatului Deinicenco Victor i s-a aplicat o pedeapsă prea aspră.

Astfel, a menționat că în speță nu au fost ridicate careva corpuri delictive, deși inculpatul benevol a recunoscut sustragerea bunurilor de la partea vătămată.

De asemenea, a invocat apărarea că ședința de judecată a avut loc prin teleconferință, deși anterior inculpatul a înaintat cerere cu privire la examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, astfel că prin încheiere a fost dispusă examinarea cauzei în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală.

În acest context, a precizat că sancțiunea art. 186 alin. (2) Cod penal, prevede pedeapsa cu amendă și închisoare, însă instanța de judecată i-a aplicat inculpatului Deinicenco Victor pedeapsa cu privațiune de libertate, or, nu s-au stabilit careva temeiuri pentru a- aplica inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare.

Prin urmare, a susținut apărarea că prima instanță, adoptând sentința de condamnare în privința lui Deinicenco Victor, a încălcat principiul egalității armelor, acordând prioritate probelor acuzării.

În opinia apărării, sentința primei instanțe se bazează pe presupuneri, or, potrivit art. 6 alin. (1) CEDO, instanțele de judecată trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care își întemeiază hotărârile.

Astfel, a conchis apărarea că inculpatului Deinicenco Victor i s-a aplicat o pedeapsă prea aspră, prin ce i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, prevăzută de art. 6 § 1 CEDO.

4. Inculpatul Deinicenco Victor, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat de învinuirea înaintată în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

În motivarea apelului a indicat, că nu este de acord cu sentința de condamnare, întrucât la materialele cauzei penale lipsesc careva probe care să demonstreze vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii de furt.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2021, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

5.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că analizând în ansamblu probele administrate, prin prisma art. 101 Cod de

procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, se constată că acțiunile inculpatului Deinicenco Victor întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) d) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrunderea în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța de apel a precizat, că prima instanță a stabilit corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, iar cercetarea judecătorească fiind efectuată cu respectarea procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, care nu a fost viciată, și nu s-au stabilit careva încălcări la faza urmăririi penale, astfel concluzionând că nu este în drept să rețină o altă situație de fapt, decât cea indicată în rechizitoriu și de către prima instanță.

Prin urmare, instanța de apel a indicat că deși inculpatul Deinicenco Victor, își recunoaște vinovăția în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, totuși vina acestuia se mai confirmă prin probele prezentate de partea acuzării, care au fost administrate la urmărirea penală și acceptate de către inculpat, și anume: declarațiile părții vătămate Budeanu Tudose date la faza urmăririi penale și în cadrul ședinței instanței de apel; declarațiile martorului Grigore Veaceslav și procesul-verbal de cercetare la fața locului din 27 august 2017, prin care s-a constatat că ușa de la biroul de serviciu al administratorului SRL „Eco Bri Pil”, Budeanu Tudose, din str. xxxxx, mun. Chișinău, este deteriorată, prezintă urme ale acțiunii fereastrăului.

Astfel, instanța de apel a conchis, că probele cercetate în ședința de judecată atestă că în speță sunt întrunite elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

În ceea ce privește obiectul juridic special al infracțiunii de furt, instanța de apel a indicat că acesta îl constituie relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar obiectul material al infracțiunii îl constituie bunurile care au o existență materială, dispun de o valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, se materializează prin acțiunea de luare ilegală și gratuită a bunurilor altei persoane, care are drept consecință cauzarea unui prejudiciu considerabil.

Instanța de apel a menționat, că agravant infracțiunii de furt, prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, implică realizarea faptei prin pătrundere/acces în încăpere sau locuință, și aflarea subiectului în acest loc este lipsită de un temei legal, iar agravanta prevăzută la lit. b) a aceluiași articol, implică realizarea faptei prin participarea mai multor persoane, indiferent dacă acestea întrunesc calitatea de subiect a infracțiunii.

Subiectul infracțiunii prevăzut de art. 186 alin. (2) Cod penal, în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (2) Cod penal, este persoana fizică care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani, condiție întrunită în speță.

Latura subiectivă a infracțiunii de furt, se materializează prin intenția

directă a inculpatului, care a acționat cu scop de cupiditate, urmărind din start să obțină mijloacele financiare.

În acest context, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiate argumentele inculpatului potrivit cărora vinovăția acestuia nu a fost demonstrată. Or, atât în cadrul ședinței primei instanțe, prin înscris autentic, inculpatul Deinicenco Victor, asistat de avocatul Druță Boris, a declarat că își recunoaște vina, precum și în instanța de apel, acesta fiind audiat a comunicat că recunoaște fapta săvârșită.

Cu referire la argumentele apărării privind aplicarea unei pedepse mai blânde inculpatului Deinicenco Victor, instanța de apel a reținut că în acest sens, prima instanță, a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75–78 Cod penal și le-a aplicat corespunzător.

Faptul recunoașterii vinovăției de către inculpat, nu poate fi reținut ca o circumstanță atenuantă, în contextul în care cauza penală a fost examinată conform procedurii simplificate, iar inculpatul Deinicenco Victor în sensul normei prevăzute la art. 364¹ Cod de procedură penală, de drept beneficiază de o reducere a pedepsei prevăzute de legea penală.

Cu referire la circumstanțele agravante, instanța de apel a reținut în privința inculpatului prevederile art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, precum și faptul că potrivit art. 16 alin. (3), 186 alin. (2) Cod penal, Deinicenco Victor a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.

Reținând prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, și ținând cont de personalitatea inculpatului Deinicenco Victor, că acesta anterior a fost condamnat pentru infracțiune similară, de circumstanța agravantă stabilită supra, precum și de faptul că inculpatul se căiește sincer de cele săvârșite, instanța de apel a conchis că aplicarea pedepsei inculpatului, sub formă de amendă, este una prea blândă în raport cu acesta, astfel fiind întemeiată și proporțională aplicarea unei pedepse privative de libertate și respectiv, fiind echitabilă, care va atinge scopul pedepsei penale și va contribui la corectarea acestuia.

Așadar, instanța de apel a conchis că prima instanță just și întemeiat a reținut faptul că pentru a asigura realizarea scopului pedepsei penale, în privința inculpatului Deinicenco Victor urmează a fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

6. Avocatul Druță Boris în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 2) și 6) Cod de procedură penală, contestă parțial hotărârile instanțelor de fond cu recurs ordinar, în partea stabilirii pedepsei inculpatului Deinicenco Victor, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă

de libertate.

În argumentarea recursului menționează, că pedeapsa stabilită inculpatului, este prea aspră, în contextul în care cauza penală a fost examinată în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Invocă apărarea că la aplicarea pedepsei inculpatului, instanțele de fond, insuficient au ținut cont de faptul că inculpatul s-a căit sincer, precum și de faptul că a colaborat cu organul de urmărire penală, iar cauza a fost examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală.

Susține că în temeiul art. 6 alin. (1) CEDO, instanța de judecată trebuia să indice cu suficientă claritate motivele pe care își întemeiază hotărârea, iar art. 17 CEDO, interzice interpretarea abuzivă a normelor în vederea limitării drepturilor și libertăților garantate de Convenție.

7. Procurorul a depus referință la recursul declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Indică în susținerea referinței, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate în recurs, astfel că decizia contestată conține motive clare pe care se întemeiază soluția.

8. Examinând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Conform art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Conform practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că partea apărării invocă în calitate de temei pentru declararea recursului prevederile art. 427 alin. (1) pct. 2) și 6) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularul cererii de recurs critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume sub aspectul individualizării pedepsei stabilită inculpatului Deinicenco Victor, motive care

se subscriu temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Sub aspectul temeiului de casare invocat, Colegiul penal atestă că partea apărării consideră că inculpatului Deinicenco Victor, i-a fost stabilită o pedeapsă prea aspră, întrucât acesta s-a căit sincer de cele săvârșite, a colaborat cu organul de urmărire penală și a solicitat examinarea cauzei conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, însă analizând argumentele menționate în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de recurs le apreciază ca neîntemeiate și pasibile respingerii din următoarele motive.

Prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din

numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Din actele cauzei rezultă că prin sentința primei instanțe, Deinicenco Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

La examinarea cauzei, instanța de apel a conchis, că prima instanță a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, la stabilirea pedepsei inculpatului Deinicenco Victor, pedeapsa fiind aplicată în corespundere cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în limitele sancțiunii prevăzute de infracțiunea incriminată.

Astfel, la menținerea soluției primei instanțe de aplicare a pedepsei cu închisoare lui Deinicenco Victor, instanța de apel a stabilit că prima instanță a luat în considerare personalitatea inculpatului, faptul că anterior a fost condamnat pentru infracțiune similară (f.d.4-13, vol.II), precum și faptul că se căiește sincer de cele săvârșite.

Totodată, ținând cont de faptul, că examinarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, deoarece inculpatul a recunoscut vina și nu a solicitat să fie administrate probe noi, astfel încât instanța a concluzionat că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt constatate și că sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, prin urmare, inculpatul Deinicenco Victor, a beneficiat de reducerea pedepsei cu 1/3 a limitelor de pedeapsă.

Așadar, Colegiul penal reține, că instanțele de fond, individualizând pedeapsa inculpatului au ținut cont de prevederile legale expuse supra și au motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei închisorii, în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei, și prin urmare, Colegiul consideră, că instanțele corect au concluzionat că o pedeapsă privativă de libertate, va asigura scopul pedepsei, din care motiv nu pot fi reținute argumentele recurentului privind aplicarea unei pedepse mai blânde în privința inculpatului Deinicenco Victor.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal conchide, că pedeapsa aplicată inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate, impunându-se soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului Deinicenco Victor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2021, în cauza penală în privința lui **Deinicenco Victor xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată, pronunțată la **17 decembrie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie